

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121201419
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3121201419.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu Z.. T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. 4, W. proti žalovanému Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky so sídlom Chlumeckého 2, Bratislava, IČO: 00 166 260, o žalobe žalobcu na obnovu konania o náhradu škody s prísl. vedeného na tunajšom pod sp. zn. 11C/38/2009, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu na obnovu konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn.: 11C/38/2009 **o d m i e t a**.

II. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 26.02.2021 navrhol obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 11C/38/2009 a v obnovenom konaní žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu skutočnú škodu vo výške 413,93 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 413,93 eur od 07.08.2007 do zaplatenia a trovy súdneho konania, všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o trovách konania, poštovou poukážkou na adresu jeho bydliska.

2. Žalobca vo svojej žalobe na obnovu konania uviedol, že po vznesení námietky premlčania zo strany žalovaného súd prvej inštancie ďalej pokračoval v konaní a rozsudkom zo dňa 22.12.2016 č.k. 11C/38/2009-180 žalobu podanú na súd zamietol. Žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť štátu sumu vo výške 21,10 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Hlavným dôvodom zamietnutia návrhu bolo presvedčenie sudcu, že priebeh vlastníckej hranice je predmetom sporu na tunajšom súde pod spis. zn. 24C/143/2006 a preto nemohol štát opravu chýb v katastrálnom operáte vykonať, a tak nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Na odvolanie žalobcu rozhodoval Krajský súd v Trenčíne pod sp. zn. 6Co/19/2018, ktorý rozsudok Okresného súdu v plnom rozsahu potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2018. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.9.2020 č.k. 24C/143/2006-803, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2020, súd nepotvrdil skutočnosť zistenú súdom, že priebeh vlastníckej hranice je predmetom sporu. Štát neopravil chyby v katastrálnom operáte, ktoré tu sú od 10.10.1981 dodnes, aj keď medzi vlastníckmi pozemkov nie je spor, a tak po celý čas ide o nesprávny úradný postup. Ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nedošlo by ani ku vzniku škody. Výšku škody žalobca súdu preukázal pokladničnými dokladmi. Žalobca ďalej uviedol, že žaloba na obnovu konania je v súlade s § 397 pís. a) CSP prípustná. V danom prípade poukázal na rozsudok Okresného súdu zo dňa 28.9.2020, ktorý bez svojej viny nemohol v pôvodnom konaní použiť a tento rozsudok môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalobca uviedol, že v súlade s § 400 CSP, žalobu na obnovu konania podáva ako strana, v ktorej neprospech bol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.6Co/19/2018-234 zo dňa 24.9.2018 vydaný. Poukázal na to, že proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne č.6Co/19/2018-234 zo dňa 24.9.2018 podal dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, a po neúspechu ústavnú sťažnosť, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp.

zn. IV. US 424/2020-15 zo dňa 8.9.2020 odmietol pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí, a tak zmenu rozhodnutia Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 22.12.2016 nedosiahol inak. Uviedol, že v súlade s § 403 ods. 1 a 2 CSP žalobu na obnovu konania podáva v lehote troch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku č.k. 24C/143/2006-803, t.j. dňa 26.11.2020 a v lehote troch rokov od právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/19/2018 dňa 31.10.2018. Žaloba smeruje proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne č.k. 11C/38/2009-180 zo dňa 22.12.2016 v celom rozsahu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/19/2018-234, taktiež v celom rozsahu. Žalobca okrem iného pripojil k svojmu návrhu na obnovu konania aj fotokópiu rozsudku tunajšieho súdu č.k. 24C/143/2006-803 zo dňa 28.09.2020 vydaného v spore žalobcov 1/ Ing. H. T. a 2/ J. T., obaja bytom D. XXX proti žalovanému Z.. T. T., bytom X. 4, W., o odstránenie neoprávnenej stavby, ktorým súd žalobu žalobcov zamietol. Z fotokópie doložky právoplatnosti vydanej k citovanému rozsudku vyplýva, že tento nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2020.

3. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11C/38/2009 bolo zistené, že v pôvodnom konaní, v spore žalobcu Z.. T. T., bytom X. 4, W. proti žalovanému Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, o zaplatenie náhrady škody vo výške 413,93 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 413,93 Eur od 7.8.2007 do zaplatenia, tunajší súd vydal dňa 22.12.2016 rozsudok č.k. 11C/38/2009-180, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Výrokom III. zaviazal žalobcu zaplatiť trovy štátu vo výške 21,10 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žaloba bola zamietnutá aj z dôvodu premlčania nároku žalobcu na náhradu škody. Na odvolanie žalobcu voči citovanému rozsudku Krajský súd v Trenčíne svojím rozsudkom č.k. 6 Co/19/2018-234 zo dňa 24.09.2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Oba rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 31.10.2018.

4. Z úradnej činnosti tunajšieho súdu, resp. zo zápisnice z pojednávania tunajšieho súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 24C/143/2006 zo dňa 28.09.2020 vytlačenej z informačného systému súdny manažment, súd zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 24C/143/2006 bol dňa 28.09.2020 vyhlásený rozsudok, ktorým súd žalobu žalobcov Z.. H. T. a J. T. o odstránenie stavby zamietol a žalovanému Z.. T. T. náhradu trov konania nepriznal. Z uvedenej zápisnice o pojednávaní vo veci vedenej pod sp. zn. 24C/143/2006 vyplýva, že žalovaný Z.. T. T. sa tohto pojednávania, na ktorom bol verejne vyhlásený a odôvodnený rozsudok tunajšieho súdu zúčastnil a dozvedel sa tak na pojednávaní o rozhodnutí súdu a dôvodoch rozhodnutia už v tento deň. Z doručky od žalobu bolo zistené, že písomné vyhotovenie rozsudku č.k. 24C/143/2006-803 zo dňa 28.09.2020 bolo Z.. T. T. doručené dňa 10.11.2020.

5. Podľa § 397 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) Proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

6. Podľa § 403 ods. 1 CSP Žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Podľa § 403 ods. 2 CSP Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

7. Podľa § 410 CSP Žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

8. Podľa § 413 ods. 1 CSP Súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

9. Žalobca ako strana pôvodného sporu vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/38/2009 napadol žalobou o obnovu konania právoplatný rozsudok, proti ktorému je podanie žaloby na obnovu konania v zásade prípustné (§ 397 CSP). Po preskúmaní žaloby na obnovu konania a oboznámení sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C/38/2009 a zápisnicou o pojednávaní zo dňa 28.09.2020 vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 24C/143/2006 súd dospel k záveru, že žaloba je podaná oneskorene. Záver o tom, že sú tu dané dôvody pre odmietnutie žaloby na obnovu konania súd odôvodňuje nasledovne:

10. Žalobca vyvodzuje začiatok plynutia subjektívnej lehoty odo dňa 26.11.2020, t.j. od právoplatnosti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 24C/143/2006-803 zo dňa 28.09.2020, ktorý podľa žalobcu zakladá dôvod na obnovu konania. Podľa vyjadrenia žalobcu ide o rozsudok, ktorý bez svojej viny nemohol v pôvodnom konaní použiť a tento rozsudok môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Obnova konania je v civilnom sporovom poriadku mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorá predstavuje zákonom povolenú odchýlku od zásadnej požiadavky, ktorou je záväznosť a nezameniteľnosť právoplatných rozhodnutí. Obnova konania má umožniť, aby došlo k náprave skutkových omylov, z ktorých sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzalo. Jedným z kritérií prípustnosti obnovy konania je aj dodržanie zákonnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Zákon stanovuje na podanie žaloby na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie žaloby je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto žalobu na obnovu konania podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť (§ 403 ods. 1 CSP). Objektívna lehota na podanie žaloby je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť (§ 403 ods. 2 CSP); po uplynutí 3-ročnej lehoty môže byť žaloba na obnovu konania podaná len v prípadoch uvedených v § 404 CSP. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť a ani odpustiť ich zmeškanie (§ 405 CSP). Ak sa žalobca obráti na súd po uplynutí subjektívnej lehoty, jedná sa o oneskorene podanú žalobu na obnovu konania, hoci objektívna lehota ešte nemusela uplynúť. Ak teda žalobca podá žalobu na obnovu konania po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie, súdu jeho žalobu obligatórne odmietne. Po preskúmaní žaloby na obnovu konania v tejto veci súd dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene, a to z dôvodu nedodržania subjektívnej trojmesačnej lehoty, ktorá plynie od momentu, kedy sa žalobca svojou účasťou na pojednávaní mohol dozvedieť o vyhlásenom rozsudku, ktorý má zakladať dôvod na obnovu konania. Otázkou určenia začiatku plynutia trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania v prípade, že dôvodom obnovy je súdne rozhodnutie sa zaoberal Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 10.06.2015, sp. zn. III. ÚS 285/2015, z ktorého vyplýva: „Ak dôvodom obnovy občianskoprávneho konania je rozhodnutie odvolacieho súdu, na vyhlásení ktorého sa sťažovateľ zúčastnil, tak subjektívny moment „dozvedenia sa“ o dôvode obnovy civilného konania nastáva v momente vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Od tohto momentu sa počíta začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Podstatou subjektívnosti lehoty totiž je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t. j. od momentu, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. Zákonodarca v znení právnej normy ani v prípade, že dôvodom obnovy konania je rozhodnutie, neviaže začiatok jej plynutia na moment nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré je dôvodom obnovy, na rozdiel od lehoty objektívnej, ktorú jednoznačne v znení § 230 ods. 2 OSP na moment právoplatnosti viaže.“ V zmysle výkladu ustanovení OSP upravujúcich počiatok plynutia trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (ktoré sú podobné s ustanoveniami v zmysle CSP), ktorý výklad považoval za ústavne akceptovateľný aj Ústavný súd SR, mal súd v danej veci za to, že nie je dôvod počítať subjektívnu trojmesačnú lehotu od právoplatnosti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 24C/143/2006-803, t.j. odo dňa 26.11.2020, ale už odo dňa 28.09.2020, kedy sa žalobca zúčastnil súdneho pojednávania, na ktorom bol vyhlásený a odôvodnený rozsudok sp. zn. 24C/143/2006, ktorý podľa žalobcu zakladá dôvod na obnovu konania. V tento deň sa teda žalobca nie len že mohol dozvedieť ale aj reálne dozvedel o dôvodoch na obnovu konania, keďže bol

prítomný na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený a odôvodnený rozsudok. Subjektívna trojmesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania tak v danom prípade žalobcovi uplynula dňa 28.12.2020 (pondelok). Preto pokiaľ podal žalobca v danom prípade žalobu na obnovu konania na súde až dňa 26.02.2021, učinil tak až po márnom uplynutí zákonnej subjektívnej trojmesačnej lehoty. Súd dodáva, že pokiaľ by sa mala subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania počítať od momentu, kedy bolo žalobcovi doručené písomné vyhotovenie rozsudku, ktoré obsahuje podrobné vysvetlenie dôvodov výrokov rozsudku, ani v takomto prípade nebola žaloba na obnovu konania podaná včas, pretože písomné vyhotovenie rozsudku č.k. 24C 143/2006-803 zo dňa 28.9.2020 bolo doručené žalobcovi dňa 10.11.2020, ako to bolo preukázané z doručky od žalobcu a od tohto dňa by plynula trojmesačná lehota, ktorá by uplynula dňa 10.2.2021 (streda), no žalobca žalobu na obnovu konania podal až po jej márnom uplynutí dňa 26.2.2021.

11. S poukazom na uvedené skutočnosti súd žalobu na obnovu konania podľa § 413 písm. a/ CSP výrokom I. odmietol ako žalobu podanú oneskorene.

12. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodnutia o trovách konania v prípade, že žaloba na obnovu konania je odmietnutá (§ 255 ods. 1 CSP sa použije na prípady, keď súd žalobe na obnovu konania vyhovie alebo ju zamietne). Preto je nutné o trovách konania rozhodnúť tiež analogicky podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Predmetné ustanovenie upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu žaloby na obnovu konania, nakoľko žalobca nedosiahol žalobou sledovaný cieľ (obnovenie pôvodného konania) rovnako tak, ako keby súd jeho žalobu zamietol, teda nebol úspešný. Žalovaný by teda mal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Keďže však žalovanému v tomto konaní žiadne trovy konania nevznikli, súd mu výrokom II. nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín (§ 357 písm. c/ CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.